

ved § 21 i Lov af 26. Maj 1868 om Købstadkommunernes Styrelse ligeledes givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at stadfæste Vedtægter af samme Indhold for Købstædernes Vedkommende.

Endelig er der for enkelte *Sognekommuners* Vedkommende ved særskilt Lovbestemmelse givet vedkommende Amtsraad en tilsvarende Bemyndigelse til at stadfæste Vedtægter, som udfærdiges af Sogneraadene, saaledes ved § 9 i Lov Nr. 102 af 14. April 1893 for *Sundbyernes* Sognekommune og ved den som Bilag aftrykte Lov af 26. Marts 1909 om Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i *Gentofte* Kommune under Københavns Amt.

Under sidstnævnte Lovforslags Behandling i Rigsdagen (Rigsdagstidende 1908—09, Landstingets Forhandlinger Sp. 150, 201—212, 631—632, 710—711, Folketingets Forhandlinger Sp. 5446—49, 5620, 5710, Till. A. Sp. 2709, Till. B. Sp. 1339 og Till. C. Sp. 1509, 2071) blev der rejst Spørgsmaal om at give en almindelig Bemyndigelse for Amtsraadene til at stadfæste saadanne Vedtægter for Kommuner med bymæssig Bebyggelse. Herom opnaaedes dog ikke Enighed, idet der fra forskellig Side blev fremsat den Anskuelse, at der ikke da var Trang til nogen generel Lovbestemmelse.

I Landkommunerne med Undtagelse af *Gentofte* (*Sundbyerne* er indlemmede i København) gælder saaledes for *de offentlige Veje* alene den almindelige Vejlovgivnings Bestemmelser — jfr. navnlig Lov af 21. Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. v.

Med Hensyn til *de private Veje* vil disse Kommuner være henviste til at benytte sig af de ret begrænsede Rettigheder, der tillægges dem ved Lov af 14. April 1865 om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veje, til hvis Afbenyttelse flere er udelukkende berettigede. Herefter kan Sogneraadet ikke af egen Drift tage Initiativet til at fordre Istandsættelse af en privat Vej, men maa afvente, at en af de til Færdsel paa Vejen berettigede

fremsetter Begæring herom. Hensynet til Beboernes Tarv vil derfor kunne medføre, at Kommunen nødsages til i større Omfang end ønskeligt at overtage private Veje og dermed paatage sig deres Istandsættelse og fremtidige Vedligeholdelse.

Medens de hidtil gældende Regler om Vejvæsenet vel nok maa siges at være tilstrækkelige for Sognekommuner med kun ringe samlet Bebyggelse, har der under det stærke Opsving, den samlede, købstadmæssige Bebyggelse i de senere Aar har taget i visse Sognekommuner — bl. a. paa Grund af Bolignøden i København og de større Købstæder — vist sig en stadig stigende Trang til at give Kommunalbestyrelserne i disse Kommuner en videregaaende Indflydelse paa disses Gade- og Vejvæsen. Vel findes der allerede i en Del Sundheds- og Bygningsvedtægter Bestemmelser, der berører Emnet, og om Afløbs- og Vandledningsforhold er der givet Regler i Lov Nr. 128 af 19. April 1907 om Forandringer i Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Benyttelse, men den nærmestliggende Løsning af Spørgsmaalet maa dog siges at være den, at der aabnes Sogneraadene i de paagældende Kommuner Adgang til med Hensyn til Gade- og Vejanlæg at udøve lignende Beføjelser, som man har tillagt Byraadene og *Gentofte* Sogneraad.

Man har derfor udarbejdet nærværende Lovforslag, hvorefter Amtsraadene for Sognekommuner med bymæssig Bebyggelse — efter Indstilling af vedkommende Sogneraad — kan stadfæste en Vedtægt indeholdende Bestemmelser af lignende Art som dem, der findes i Loven af 26. Marts 1909 vedrørende *Gentofte* Kommune. Den Ordning, hvorefter de detaillerede Bestemmelser ikke er optagne i Loven, men er henviste til en kommunal Vedtægt, har vist sig meget formaalstjenlig, idet den giver Adgang til at tage Hensyn til de særlige Forhold i de enkelte Kommuner og til gennem Ændringer i Vedtægten at imødekomme saadanne Krav, som er en Følge af Kommunens Udvikling.